

Ne odgađajte vlastitu sreću!

Razum nas često vrti u krug pa završimo kao onaj hrčak koji se nikako ne skida s podivljalog koluta... A stvar je tako jednostavna: svaku našu životnu dilemu rješava jedno jedino ključno pitanje – jesam li sretan?

Primjerice, maltretiraju vas na poslu... Muka vam je, jedva dišete dok radite, ali razum analizira i važe pa odlučite (pritisnuti realnošću) ipak ostati na poslu na kojem niste sretni... Isti scenarij je i u odnosima: ostati ili ne ostati, milijun kalkulacija... Sve je to lijepo i čovjek puno nauči u tim vrtanjama, no kad se izmorite, sjetite se da je odgovor u vama, a pokreće ga jednostavno pitanje: jesam li sretan. Prva informacija je prava informacija. I znate je, čim se iskreno zapitate. Nema tu „ali“, nema tu postotaka – jednostavno – da ili ne. I onda, akcija: čak i ako se bojite, djelujte jer nemate druge. Ne možete osvijestiti ovakvu stvar i gurnuti glavu u pijesak. Proganjat će vas kao sjena i loviti dok ne napravite korak. To je kao karijes: možete izbjegavati zubara i kljukati se tabletama protiv bolova neko vrijeme, ali prije ili kasnije eto vas kod zubara. E, pa onda je bolje – prije, čisto da to skinete s kičme. Ne, naravno, naglo, lomiti, rušiti i horuk, ali svjesno, u ritmu i usmjereno.

Jeste li sretni? Što titra u tijelu kad se to pitate – gdje štreca, gdje se val topline razlijeva, gdje zateže i gdje vibrira energija? Koje slike dolaze? Tko su „krivci“ naše sreće ili nesreće – koji ljudi, djela ili situacije? I što je dragocjenije od naše sreće, osjećaja zadovoljstva i ispunjenja? Zbog čega i koga to žrtvovati? Koji su to, i čiji, ideali, uvjerenja razlozi zbog kojih se ne usuđujemo živjeti puninu svog zadovoljstva? E pa nema ih, ili ako ih ima – uklonite ih. Kao što biste s računala izbrisali program koji je nekad bio odličan, ali vam danas više ne treba, tako izbrišite mirne duše ono što vam smeta da možete mirno reći – ja sam jedna sretna osoba!

Pazite da ne padnete na trikove i zablude uma:

1. „Bit ću sretan kad...” – odlaganje sreće i uvjetovanje svog zadovoljstva nečim što će se tek dogoditi je najsigurniji put u očaj. Izbjegavajte ga, osim ako baš ne želite zaroniti u to iz znanstvenih razloga.

2. „Sad je kriza, ali kad prođe, sve će opet biti super....“ – neće, nikad više. Jer nema povratka na staro. Ne postoji staro, osim u prošlosti, gdje je bilo. Ali više nije. I novo što dođe, bit će novo, ne staro koje se vratilo ili ponovilo. Stoga, hrabro u novo.

3. „Sreća/zadovoljstvo je stvar duha i nema veze što je ovdje ovako, ja ću se izdići meditacijom/svijesti....“ - sve to štima i istina je, ali dok smo u tijelu na zemlji, dakle moramo ići na wc, jel' tako, i na nas djeluje gravitacija (poginuli bi da skočite iz aviona bez padobrana, zar ne?), e, dotle vas se tiče i fizičko okruženje i ne možete ga nadići ignoriranjem tj. bježanjem u duhovnu svijest. Istina, duhovna svijest budna znatno olakšava i kompletno mijenja život u fizičkoj stvarnosti, ali ga ne isključuje. Stoga si ne bacajte klipove pod noge duhovnim parolama. Nego metlu u ruke i čišćenje života, dok ne dođete do jasnog osjećaja zadovoljstva.

4. „Ako ja učinim to-i-to za svoju sreću, povrijedit ću voljene osobe...“ – dugoročno, nikada. Povrijedit ćete ih ako to ne učinite. Jer onaj tko vas voli, pati gledati vas u neljubavi prema sebi. Znači, nekoga može vaš čin rastužiti, „povrijediti“... jer mu treba takvo pokretanje (kao što vas može pokrenuti zapanjujuća spoznaja da negdje niste sretni/zadovoljni nego životarite na pola, u samozavaranju i kompromisima). Jer, ako nismo zadovoljni, kao da nismo živi, i obrnuto – ako smo sretni i ispunjeni, sa svakim se izazovom nosimo s lakoćom.

www.elementi.hr